

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 292

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

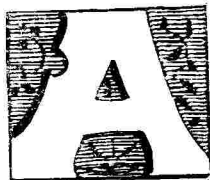
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Σεπτεμβρίου 1884.

ΤΙ ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΕ

γνώ πλέον ποῦ εἶδα ὅτι μίαν φορὰν κύριός τις ἐξύπνισε τὴν νύκτα τὸν ὑπηρετὴν του διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ τί καιρὸς εἶνε ἔξω. Ὁ Σωσίας ἐσηκώθη καὶ νυσταγμένως καθὼς ἦτον μὲ μισοκλειστα μάτια ἤνοιξεν ἀντὶ τοῦ παραθύρου τὸ ντουλάπι, εἶδε μέσα, τὸ ἐπανάκλεισε καὶ μεταστρεφόμενος διὰ νὰ ξαναπέσῃ εἶπε πρὸς τὸν κύριόν του: «Εἶνε σκοτάδι πίσσα καὶ μυρίζε τιρλίλας».

Ἐν τῇ πολιτικῇ ἡ ἐρώτησις περὶ τοῦ καιροῦ εἶνε συνηθεστάτη ἄλλ' ὁ ἐρωτώμενος συνήθως ἀπὸ σκοποῦ δὲν ἀποφασίζει ποτὲ νὰ κυττάξῃ πράγματι τί καιρὸς εἶνε ὀκνηρότερος τοῦ ὑπυλαέου ὑπηρετοῦ χωρὶς οὔτε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του ἀπαντᾷ συμφώνως πρὸς τὴν διάθεσιν, ἢν ἔχει νὰ κοιμηθῇ ἀκόμη ἢ νὰ ἐξυπνίσῃ.

Οὕτω σήμερον ἂν ἐρωτήσῃς ὑπουργικὸν τινα τί καιρὸς φυσᾷ ἔξω θὰ σοῦ ἀποκριθῇ ὅτι οὐδέποτε ἔλαμψαν οἱ ἀστέρες ἐπὶ καθαρώτερου οὐρανοῦ, οὔτε ἡ γαλήνη ὑπῆρξε μᾶλλον ἡδονικῇ. Ἄλλ' ἂν ἐρωτήσῃς ἀντιπολιτευόμενον θ' ἀκούσῃς ὅτι ἀντηχεῖ ἤδη μακρόθεν τῆς καταιγίδος ἡ βοή, ὅτι ἡ κίτροσφαῖρα εἶνε πλήρης ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὁ κεραυνὸς δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐνοικήσῃ. Καὶ ὡς ὁ πτωχὸς ὑπηρετῆς ἐνόμιζεν ὅτι ἡ νύξ μυρίζε τιρλίλας, ὁ ὑπουργικὸς θὰ νομίσῃ ὅτι ἀποπνέει ὀσμὴν ῥόδων καὶ ὁ ἀντιπολιτευόμενος πυρίτιδα.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων εἶνε ὀφθαλμοφανής. Ἄλλ' ἂν ἠρωτᾷτο καὶ κανεὶς ἐκ τῶν ἀδιαφόρων, οἱ ὅποιοι συνήθως βλέπουν καὶ ὀφθαλμίζονται καθαρώτερα, ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποῖαν θὰ ἔδιδε θὰ ἦτο τοιαύτη περίπου: «Εἶνε ἡσυχία βαθεῖα καὶ μυρίζε σαπίλας».

Πράγματι οὐδέποτε ὑπῆρξε βαθυτέρα ἡ ἡρεμία καὶ αἰσθητοτέρα ἡ ὀσμὴ τῆς σήψεως, ἢν ἀναδίδει ἡ τελματώδης Κωπαῖς, ἢτις καλεῖται ἑλληνικῇ πολιτεία καὶ κοινωνία. Οἱ φόροι ἐρρόφησαν τὸν χυμὸν τῆς ζωῆς, ἐστράγγισαν τὸ αἷμα, ἐξήραναν τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων τῶν κατωτέρων τάξεων. Ἡ σταφὶς κατεστράφη τὸ δεύτερον ἤδη ὑπὸ τὴν βροχὴν. Αἱ ἀλλεπάλληλοι χρηματιστικαὶ ἀναστατώσεις ἐθύθισαν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔνδειαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς τάξεως τῆς ἐργαζομένης, τῆς κινουμένης, τῆς μεταδιδούσης ζωῆν καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ἢς ἡ εὐμάρεια ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς κοινωνικῆς ἡσυχίας καὶ εὐρυθμίας. Ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας οὔτε πραγματοποιομένη οὔτε διαψευδομένη κρατεῖ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον μετέωρον,

ἄνευ πίστεως καὶ πιστώσεων, ἄνευ χρήματος, μὲ ὀλίγαις ψυροδεκάrais εἰς κυκλοφορίαν. Ὁ κ. Δεμάθας σκέπτεται νὰ ἐπιβάλλῃ νέα βάρη εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ εἰς τὴν τροφὴν μας, διότι οὐδέτερον ἐξ αὐτῶν εἶνε βεβαίως τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὸ ἑκατοστὸν ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐκ τῶν δυναμένων ἄλλοῦ νὰ προκαλέσῃ ἐσωτερικὸν τινα κοινωνικὸν ὄργανισμὸν, ὄρεξιν τινα ἀόριστον μεταβολῆς τῆς πνιγρᾶς καταστάσεως, ἐπιθυμίαν δι' εἰσυδητότητος τρόπον ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ τῆς ἀπραξίας καὶ τῆς νωθρότητος, ἢτις προϋποθέτει πληθώραν ὕλικῆς εὐδαιμονίας.

Ἀπεναντίας εἰς τὸν μακάριον ἡμῶν τόπον ὅπου τὸ θέρος ἡ δροσερὰ πνοὴ τοῦ μπάτη ἀταλύνει καὶ ἀτονίζει τὰ νεῦρά μας καὶ ὁ ἥλιος τοῦ Δεκεμβρίου ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ θερμότητα ἐπαναφέρει ἐν μέσῳ χειμῶν εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν ἐγκέφαλόν μας τὴν ἡδονικὴν χαυνότητα, ἢν ἐκτρέφουν συνήθως αἱ ἡμέραι τοῦ καλοκαιρίου, φαίνεται, ὅτι ἴσα ἴσα αὐτὰ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἐπιτείνουν τὴν νάρκην καὶ τὴν ἡρεμίαν, ἢτις ἀποτελεῖ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἑλληνος. Ἡσυχία ἄκρα, βαθεῖα, ἀπόλυτος, ἢν δὲν ταρασσοῖ τίποτε, τίποτε. Καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ φιλολογία ὑφίστανται τὴν μαγνητικὴν τῆς ἐπήρειαν. Οὔτε ἡ προσέγγισις τῆς ἐλεύσεως τῆς βουλῆς, οὔτε ἡ ἐπιδεικτικὴ ἐν Ἀθήναις συγκέντρωσις τῆρατοῦ ὡς διὰ νὰ καταπνίξῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν πρὸς ἀποτίναξιν τῆς νάρκης ταύτης, οὔτε τὰ τελευταῖα κυβερνητικὰ πραξιοποιήματα ἰσχύουν νὰ τὴν διαλύσουν.

Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὡς ἐκ συνθήματος οὔτε ὁ Καζάζης κάμνει καμμίαν νέαν μεταφρασίν, οὔτε ἡ Ὠρα δημοσιεύει πλέον κύρια ἄρθρα, οὔτε ὁ Δημητριάδης ἀκυρόνει τίποτε, οὔτε ὁ Σηλυβριώτης γράφει καμμίαν νέαν προκήρυξιν, οὔτε ὁ Μπαστίνης δημοσιεύει καμμίαν διατριβήν, οὔτε ὁ Γρυπάρης δοιμάζει κανὲν ὑποβρύχιον.

Ὁ ἀντιπολιτευόμενος ἐκ τῶν μετεωρολόγων μας βεβαίως θὰ θεωρῇ ταῦτα προοίμιον τρικυμίας.

Δὲν τολμῶμεν νὰ τὸ προφητεύσωμεν, ἀλλὰ καὶ δὲν διστάζομεν νὰ τὸ εὐχρηθῶμεν, διότι τὸ ἀντίθετον θὰ ἦτο ὡς νὰ ἐπεθυμοῦμεν τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον τῶν σατυρικῶν φύλλων.

ΡΑΦ

